

นวัตกรรมการตรวจหาสารเสพติดจากน้ำเสียในเรือนจำ
กรณีศึกษา เรือนจำพิเศษธนบุรี

โดย

กลุ่มพุทธรักษา

นวัตกรรมกรรมการตรวจหาสารเสพติดจากน้ำเสียในเรือนจำ การศึกษา เรือนจำพิเศษธนบุรี

(1) หลักการและเหตุผล

สภาพปัญหาปัจจุบัน

- 1) พบปัญหาการเสพยาเสพติดในเรือนจำ
- 2) การตรวจหาสารเสพติดเชิงรุก กับสิทธิผู้ต้องขังตามแนวทางสิทธิมนุษยชน

มาตรฐานการปฏิบัติผู้ต้องขัง (ข้อกำหนดแผนดแลลล)

ผู้ต้องขังพึงได้รับการปฏิบัติด้วยความเคารพศักดิ์ศรี อันมีติดตัวมาตั้งแต่กำเนิดและคุณค่าของความเป็นมนุษย์

(2) วัตถุประสงค์

- 1) นำนวัตกรรมกรรมการตรวจหาสารเสพติดในน้ำเสียมาประยุกต์ใช้ในเรือนจำ
- 2) วางแนวทางการตรวจหาสารเสพติดเชิงรุกโดยไม่กระทบต่อสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้ต้องขัง

(3) ประโยชน์ที่จะได้รับ

- 1) ลดปัญหาการละเมิดสิทธิผู้ต้องขังจากการจุใจตรวจสารเสพติดเชิงรุก
- 2) ลดการปะทะ การถูกต่อต้านจากผู้ต้องขังเมื่อเข้าตรวจหาสารเสพติด
- 3) ป้องปรามการกระทำผิดเรื่องสารเสพติดในเรือนจำ

(4) กลุ่มเป้าหมาย

เรือนจำพิเศษธนบุรี

(5) กระบวนการตรวจหาสารเสพติดจากน้ำเสียในเรือนจำ

- 1) นำบัติน้ำเสียด้วยเทคโนโลยี NANO MICRO BUBBLE
- 2) นำตะกอนมาตรวจวิเคราะห์หาสารเสพติดในห้องปฏิบัติการ โดยใช้เข็มแมตาไปเซลล์ไฟต์ เพื่อเก็บแมตาไปเซลล์ของสารเสพติด
- 3) ตำแหน่งบัติน้ำเสียที่ตรวจพบแมตาไปเซลล์ของสารเสพติด นำสู่การตรวจเชิงลึกตามพื้นที่

(6) ข้อจำกัด

- 1) ค่าใช้จ่ายในการตรวจวิเคราะห์
- 2) สารเคมีเป็นเบื้อจากการกระบวนการบำบัดน้ำเสียรบกวนผลวิเคราะห์ (กรณีใช้สารเคมีบำบัด)
- 3) ลักษณะการจัดเก็บน้ำเสีย ปัจจุบันแยกแบบรวมแดน ยังไม่ได้แยกถึงระดับเรือนนอน

(7) ข้อเสนอแนะ

- นโยบายการตรวจหาสารเสพติดในเรือนจำต้องชัดเจนและขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติ
- เลือกลงเทคโนโลยีการบำบัดน้ำเสียด้วยเทคโนโลยีที่ไม่พึ่งพาสารเคมี

ภาพที่ 14 One Page Concept Paper นวัตกรรมกรรมการตรวจหาสารเสพติดจากน้ำเสียในเรือนจำ การศึกษา เรือนจำพิเศษธนบุรี

บทคัดย่อ

ปัจจุบันปัญหาสำคัญของกรมราชทัณฑ์คือปัญหาผู้ต้องขังล้นคุก ซึ่งกว่าร้อยละ 80 เป็นผู้ต้องขังที่ต้องโทษด้วยคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ส่งผลให้เกิดปัญหาต่อเนื่องตามมาคือ การเสพยาเสพติด และการลักลอบค้ายาเสพติดในเรือนจำ ซึ่งกรมราชทัณฑ์ใช้วิธีการในการตรวจค้นแบบจุโจม เพื่อค้นหาสารเสพติดและสิ่งผิดกฎหมายอื่น ซึ่งการตรวจค้นแบบจุโจมดังกล่าว มีค่าใช้จ่ายสูง และส่งผลเชิงลบกับผู้ต้องขังที่ต้องถูกจุโจม สุ่มเสี่ยงต่อการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้ต้องขัง

นวัตกรรมการตรวจค้นหาสารเสพติดในเรือนจำ โดยใช้น้ำทิ้ง หรือ ตะกอนจากแดนต่าง ๆ ในเรือนจำ เพื่อค้นหาเป้าหมายในเบื้องต้น ก่อนตรวจเชิงลึกกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป ซึ่งแนวคิดดังกล่าวสามารถลดปัญหาเรื่องการใช้ทรัพยากรบุคคลจำนวนมากในการตรวจค้นแบบจุโจม ค่าใช้จ่ายในการตรวจค้นที่ลดลง ลดแรงปะทะ ความไม่พึงพอใจของผู้ขัง อีกทั้งยังลดปัญหาการละเมิดสิทธิของผู้ต้องขัง เพราะการตรวจเชิงลึกที่เกิดขึ้น มีข้อบ่งชี้ว่ามีการเสพยาเสพติดจริง

กลุ่มพุทธรักษา ได้นำนวัตกรรมการตรวจค้นสารเสพติดจากน้ำทิ้งในเรือนจำ โดยมีกระบวนการนำน้ำทิ้งมาบำบัด ด้วยวิธีการแทรกอากาศ (Nano Micro Bubble) โดยไม่มีสารเคมีปนเปื้อนในน้ำทิ้งตัวอย่างที่อาจจะไปรบกวนผลการทดสอบในห้องปฏิบัติการ ทำให้ผลการทดสอบหาสารเมตาโบไลต์ของสารเสพติดมีความแม่นยำ เชื่อถือได้ และนำไปสู่การตรวจเชิงลึกในระดับเรือนนอน และระดับผู้ต้องขังต่อไป

บทนำ

1. ที่มาของปัญหา

ยาเสพติดเป็นปัญหาที่สำคัญในประเทศไทย ที่มีการปราบปรามอย่างต่อเนื่องนำมาซึ่งการจับกุมผู้กระทำความผิดด้านยาเสพติดจำนวนมาก จากข้อมูลสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์คดี พรบ.ยาเสพติดทั่วประเทศสำรวจ ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2564 พบว่า ผู้ต้องราชทัณฑ์ในคดี พรบ. ยาเสพติดมีจำนวนทั้งสิ้น 249,517 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.27 ของผู้ต้องขังทั่วประเทศ (ภาพที่ 15)

ประเภท	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ (%)	เทียบผู้ต้องขังทั่วประเทศ (%)
1.นักโทษเด็ดขาด	178,601	25,233	203,834	81.691	81.691
2.ผู้ต้องขังระหว่าง	39,986	5,094	45,080	18.067	18.067
2.1 อุทธรณ์-ฎีกา	19,583	2,334	21,917	8.784	8.784
2.2 ใต้สวน-พิจารณา	6,989	1,083	8,072	3.235	3.235
2.3 สอบสวน	13,414	1,677	15,091	6.048	6.048
3.เยาวชนที่ฝากขัง	13	0	13	0.005	0.005
4.ผู้ถูกกักกัน	4	0	4	0.002	0.002
5.ผู้ต้องกักขัง	523	63	586	0.235	0.235
รวมผู้ต้องราชทัณฑ์ทั้งสิ้น	219,127	30,390	249,517	100.00	81.27

จากข้อมูลสถิติของผู้ต้องราชทัณฑ์สะท้อนให้เห็นว่าภาพขอเท็จจริงที่เกิดขึ้นของปัญหาเสพยาเสพติดในเรือนจำไม่ว่าจะเป็นปัญหาการเสพยาเสพติดของผู้ต้องขังและปัญหาการค้าข้ามพรมแดนในเรือนจำเป็นปัญหาที่สำคัญที่ทำนายรัฐ ทำลายกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม

ปัจจุบันการตรวจหาสารเสพติดในเรือนจำ เป็นภาระกิจเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ โดยเรือนจำแต่ละแห่งต้องมีการตรวจสารเสพติดในตัวผู้ต้องขังเพิ่มขึ้น ใช้วิธีการตรวจสารเสพติดในปัสสาวะที่ทราบผลได้ทันที

หากผู้ต้องขังรายใดถูกตรวจพบสารเสพติดหรือปฏิเสธที่จะตรวจหาสารเสพติดจะต้องถูกลงโทษทางวินัยทางเรือนจำระดมกำลังจากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น ทหาร ตำรวจ เจ้าหน้าที่ปปส. เพื่อตรวจค้นจู่โจมอย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษาแนวทางการจู่โจมตรวจค้นในเรือนจำและทัณฑสถานของส่วนปฏิบัติการพิเศษกรมราชทัณฑ์ กรณีศึกษาผู้ต้องขังลักคอก ของธีรภัทร วงษาซ้าย และ พิพัฒน์ ไทยอารี พบว่าปัจจุบันจำนวนผู้ต้องขังมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในเรือนจำ/ทัณฑสถานเป็นผลมาจากการกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นส่วนใหญ่ และส่งผลให้มียอดผู้ต้องขังมีจำนวนมากทำให้เกิดสภาวะผู้ต้องขังลักคอก และพบปัญหาต่อเนื่องไม่ว่าจะเป็นปัญหากำลังเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอในการควบคุมผู้ต้องขัง สิ่งแวดล้อมด้านกายภาพที่ไม่เหมาะสม รวมถึงความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ในการตรวจค้นภายในเรือนจำ

ทั้งนี้ เรือนจำและทัณฑสถานใช้การจู่โจมตรวจค้น เป็นมาตรการหนึ่งในการควบคุมและรักษาความปลอดภัย เพื่อตรวจค้นหาสิ่งของต้องห้าม เช่น ยาเสพติด โทรศัพท์เคลื่อนที่ อาวุธ หรือสิ่งเทียมอาวุธ อุปกรณ์การพนัน เป็นต้น การจู่โจมตรวจค้นเป็นภารกิจหลักของส่วนปฏิบัติการพิเศษกรมราชทัณฑ์ ซึ่งการจู่โจมตรวจค้นต้องนำผู้ต้องขังลงมาจากเรือนนอน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจค้น ปัญหาผู้ต้องขังลักคอกเรือนจำเป็นอุปสรรคในการตรวจค้น นอกจากนี้ การตรวจค้นแบบจู่โจมทำให้ผู้ต้องขังเสียประโยชน์บางประการ เช่น เวลารับประทานอาหาร เวลาพักผ่อน ละเมิดสิทธิของผู้ต้องขัง และผู้ต้องขังที่เป็นกลุ่มเป้าหมายอาจต่อต้านต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ไม่ให้ความร่วมมือในการจู่โจมตรวจค้นและอาจสร้างสถานการณ์ก่อความวุ่นวายหรือแม้แต่การพยายามหลบหนี ปัญหาภาพรวมของการจู่โจมตรวจค้นที่สำคัญดังนี้

- 1) ละเมิดสิทธิของผู้ต้องขัง
- 2) การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังไม่เสมอภาคและเป็นธรรม
- 3) จำนวนเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอต่อการจู่โจมตรวจค้นที่มีประสิทธิภาพ
- 4) การตรวจค้นแบบจู่โจมส่งผลกระทบต่อผู้ต้องขังทั้งหมดในพื้นที่
- 5) ใช้ทรัพยากรจำนวนมากในการตรวจค้นจู่โจม ไม่ว่าจะเป็นค่าใช้จ่ายในการตรวจ จำนวนบุคลากรต้องใช้ในการตรวจค้น

การตรวจค้นสารเสพติดในเรือนจำยังเป็นความจำเป็นแต่ด้วยทรัพยากรอันจำกัด และลดการปะทะหรือต่อต้านการตรวจค้นจากผู้ต้องขัง จึงต้องมีเทคโนโลยี และวิธีการในการตรวจคัดกรองที่เหมาะสม

2. ข้อกำหนดแมนเดลลา

ข้อกำหนดแมนเดลลา (Mandela Rules) ข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำแห่งองค์การสหประชาชาติในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง (United Nations Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners) เป็นมาตรฐานการจัดการเรือนจำที่ดีโดยมีหลักการพื้นฐานดังนี้

- 1) ผู้ต้องทุกคนพึงได้รับการปฏิบัติด้วยความเคารพต่อศักดิ์ศรีอันมีติดตัวมาแต่กำเนิดและคุณค่าของความเป็นมนุษย์
- 2) ห้ามมิให้มีการทรมานหรือการปฏิบัติอื่นที่ทารุณโหดร้ายต้องไม่มีผู้ตั้งขังคนใดถูกการทรมาน การปฏิบัติ การลงโทษ หรืออื่นใดอย่างโหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี การกระทำใด ๆ ต้องอยู่บนความปลอดภัย และความมั่นคงของผู้ต้องขัง
- 3) การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังต้องคำนึงถึงความต้องการพื้นฐานของผู้ต้องขังโดยไม่เลือกปฏิบัติ
- 4) วัตถุประสงค์ของเรือนจำ คือคุ้มครองสังคมให้ปลอดภัยและลดการกระทำผิดซ้ำ

5) สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ผู้ต้องขัง เจ้าหน้าที่ ผู้ให้บริการด้านต่าง ๆ ในเรือนจำและผู้เข้าเยี่ยมจะต้องได้รับความปลอดภัยตลอดเวลา

ในข้อกำหนดแมนเดลา ได้ระบุขั้นตอนในการค้นหา จะต้องได้รับการบรรจุอยู่ในกฎหมายหรือระเบียบและการตัดสินใจที่จะทำการค้น ซึ่งจะต้องขึ้นอยู่กับความจำเป็นได้สัดส่วน ขั้นตอนการค้นหาจะต้องได้รับความเคารพต่อศักดิ์ศรี และความเป็นส่วนตัวของผู้ต้องขัง และจะต้องไม่ใช้การค้นหาเพื่อการข่มขู่ และคุกคาม การค้นตัวที่ล่วงล้ำความเป็นส่วนตัวควรเป็นทางเลือกสุดท้าย และต้องมีการบันทึกสิ่งที่ค้นพบจากการค้นด้วย

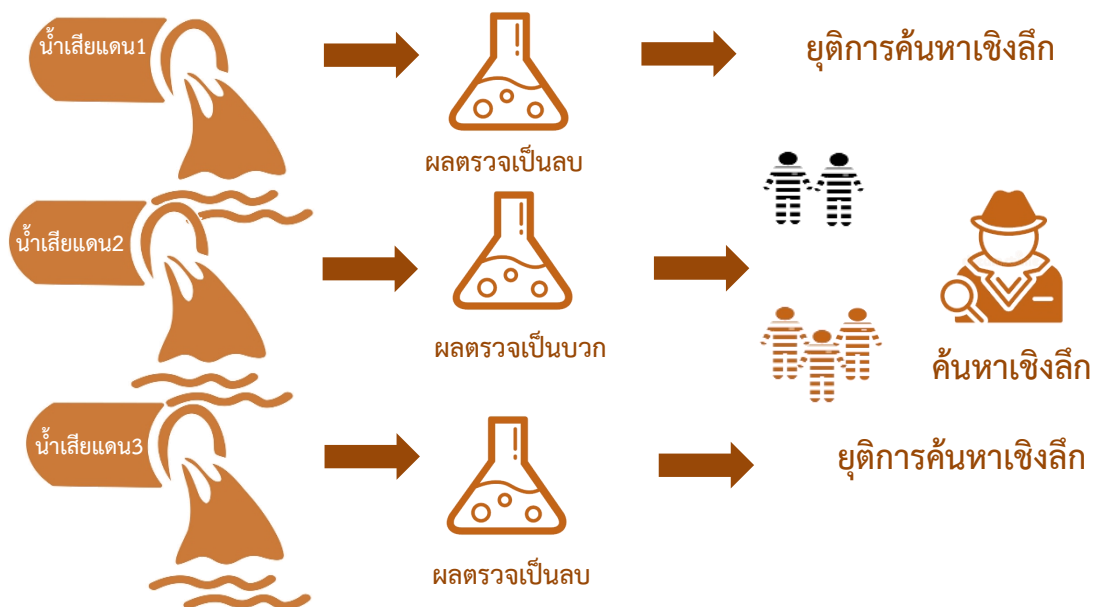
ซึ่งเห็นได้ว่าการตรวจค้นแบบสุ่มเสี่ยงต่อการละเมิดสิทธิพื้นฐานของผู้ต้องขัง และอาจส่งผลให้ผู้ต้องขังร้องเรียนหรือปฏิเสธการตรวจหาสารเสพติดได้ จึงมีความจำเป็นในการค้นหาแนวทางการในการตรวจค้นสารเสพติดในเรือนจำ ที่เป็นการเคารพต่อศักดิ์ศรี และความเป็นส่วนตัวของผู้ต้องขัง สอดคล้องกับแนวทางตามข้อกำหนดแมนเดลา

กลุ่มพุทธรักษา จึงได้ศึกษาค้นคว้าแนวทางในการตรวจหาสารเสพติดที่ตรงเป้า ลดภาระการตรวจค้นหาสารเสพติดแบบสุ่มโดยเสนอ “นวัตกรรมการตรวจหาสารเสพติดจากน้ำเสียนในเรือนจำ”

เนื้อเรื่อง

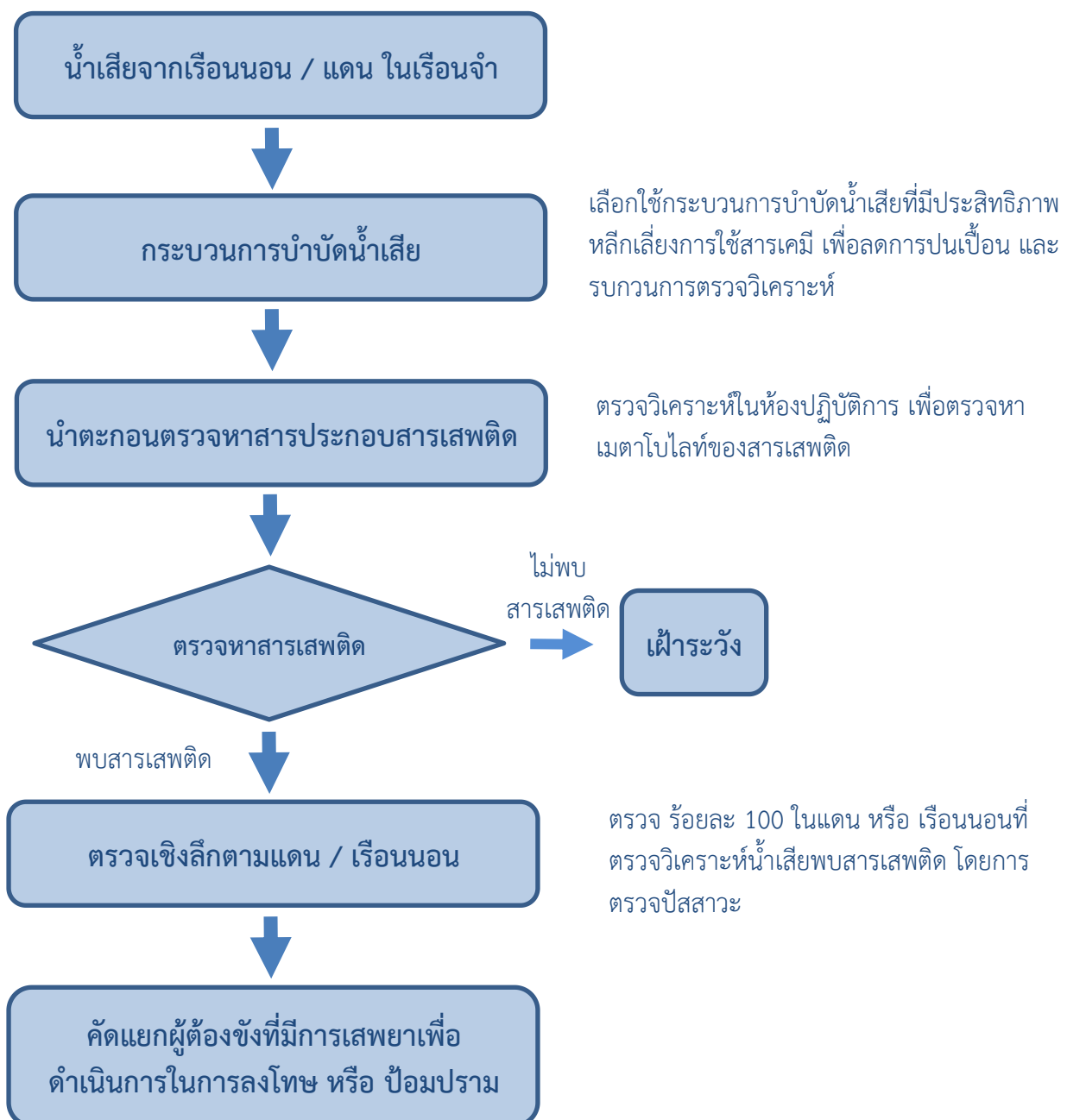
1. หลักการและเหตุผล

กลุ่มพุทธรักษา ได้ศึกษานวัตกรรมการตรวจหาสารเสพติด ที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชนของผู้ต้องขังน้อยที่สุด ในงบประมาณที่ลดจากการตรวจค้นหาโดยวิธีเดิม ซึ่งทางกลุ่มได้ศึกษาตรวจหาสารเสพติดในประเทศออสเตรเลีย ซึ่งเป็นการเลือกใช้การตรวจหาสารเสพติดจากน้ำเสียนจากภาพรวม เพื่อค้นหาเป้าหมายที่อาจมีการเสพยาเสพติดจริงเพื่อค้นหาเชิงลึกต่อไป

ภาพที่ 16 รูปแบบนวัตกรรมการตรวจหาสารเสพติดในน้ำเสียน

จากภาพที่ 16 แสดงให้เห็นว่า การตรวจหาสารเสพติดในภาพรวมจะเป็นการกรองระดับต้นเพื่อค้นหากลุ่มเป้าหมาย และนำสู่การตรวจค้นหาเชิงลึกรายบุคคล หากใช้วิธีการตรวจค้นแบบจุ่มเช่นที่ปฏิบัติในปัจจุบัน หากแต่ละแดนมีผู้ต้องขังแดนละ 50 คน จะต้องตรวจผู้ต้องขังทั้งสิ้น 150 คน แต่หากเลือกใช้นวัตกรรมการตรวจหาสารเสพติดในน้ำเสีย ต้องตรวจ 3 ครั้ง หากพบว่า น้ำเสียแดน 2 ให้ผลเป็นบวก จะได้เป้าหมายที่ตรวจลึกเชิงบุคคลเพียง 50 คนในแดน 2 เท่านั้น ผลที่ประจักษ์คือ ลดค่าใช้จ่ายจากการตรวจ 150 คน ใน 3 แดน เหลือเพียง 50 คนเท่านั้นที่จะได้รับการตรวจเชิงลึก ซึ่งเทคโนโลยีการตรวจหาสารเสพติดในน้ำเสียนี้ได้ถูกนำไปประยุกต์ใช้ในประเทศออสเตรเลีย ที่ใช้ในการตรวจหากกลุ่มเป้าหมายที่เป็นชุมชน ไม่ว่าจะเป็นในโรงงานอุตสาหกรรม โรงพยาบาล โรงเรียน มหาวิทยาลัย และในเรือนจำ ซึ่งทางภาครัฐสามารถทำได้ในงบประมาณที่สามารถควบคุมได้ และตรวจค้นหาเป้าหมายได้อย่างตรงจุด

ภาพที่ 17 กระบวนการตรวจหาสารเสพติดจากน้ำเสีย

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบการตรวจหาสารเสพติดในเรือนจำด้วยวิธีการตรวจจากน้ำเสีย และการตรวจค้นแบบสุ่ม

การตรวจหาสารเสพติดจากน้ำเสีย	การตรวจค้นแบบสุ่ม
1) ใช้กำลังคนไม่มาก เพราะได้มีการคัดกรองกลุ่มเป้าหมายก่อนตรวจเชิงลึกระดับบุคคล	1) ใช้กำลังคนตรวจแต่ละครั้งจำนวนมากเพราะต้องสุ่มตรวจในคราวเดียวกัน
2) ควบคุม วางแผน และบริหารเวลาตรวจได้	2) ต้องวางแผนทั้งเวลาตรวจ ประสานกำลังคนเข้าร่วมตรวจ มีความซับซ้อนด้านการบริหารเวลา
3) ใช้งบประมาณน้อยกว่าไม่ต้องบูรณาการทั้งหมด ค้นหาเป้าหมายตรงแล้วจึงทำการตรวจเชิงลึก	3) ใช้งบประมาณสูงในการตรวจแต่ละครั้ง เนื่องจากต้องประสานกำลังคน และชุดตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะ เท่ากับจำนวนผู้ต้องขัง
4) กระบวนการตรวจส่งผลต่อผู้ต้องขังที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเท่านั้น	4) ผู้ต้องขังทุกคนได้รับผลกระทบเพราะต้องถูกตรวจแบบสุ่ม
5) ลดปัญหาการละเมิดสิทธิผู้ต้องขัง	5) ผู้ต้องขังทุกคนต้องถูกตรวจแบบสุ่ม อาจเป็นการรบกวนสิทธิผู้ต้องขังในภาพรวมทั้งหมด

สรุปผล

กลุ่มพุทธรักษาศึกษาปัญหาเรือนจำในปัจจุบันพบว่า ปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำเป็นปัญหาที่สำคัญ และเมื่อศึกษาลงในรายละเอียดพบว่ากว่าร้อยละ 80 เป็นผู้ต้องขังในคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีกด้วย ซึ่งตามมาด้วยการลักลอบเสพยาเสพติดในเรือนจำ รวมถึงการค้ายาเสพติดด้วย ซึ่งมาตรการปัจจุบันในการป้องปรามการเสพยาและขายยาเสพติดในเรือนจำ คือการตรวจค้นเพื่อค้นหาผู้เสพยา และวิธีการที่ใช้อยู่คือ การตรวจแบบสุ่ม ซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูง กระทบต่อสิทธิผู้ต้องขังในวงกว้าง

ในปัจจุบันมีการนำนวัตกรรมการตรวจหาเมตาโบไลต์ของสารเสพติดในน้ำเสีย ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการตรวจหาสารเสพติด หรือสารต้องห้ามได้ ซึ่งในประเทศออสเตรเลีย ได้มีการดำเนินการใช้วิธีดังกล่าว ในการตรวจหาสารเสพติด สารต้องห้ามในชุมชนแล้วเพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในชุมชน ในมุมมองปัญหาของการตรวจค้นแบบสุ่มในเรือนจำ ที่มีค่าใช้จ่ายสูง ใช้กำลังคนจำนวนมาก และมีโอกาสละเมิดสิทธิผู้ต้องขัง ทางกลุ่มจึงได้ศึกษาวิธีการตรวจหาสารเสพติดในน้ำเสีย ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในเรือนจำ ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่มีความเป็นไปได้สูง และเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันที่จำนวนผู้ต้องขังล้นเรือนจำ และปัญหายาเสพติดในเรือนจำ ที่ต้องการการป้องปรามที่มีประสิทธิภาพในขณะเดียวกันต้องรักษาไว้ซึ่งสิทธิของผู้ต้องขัง ตามหลักการของข้อกำหนดแมนเดลลา

ข้อเสนอแนะ

1) นโยบายการตรวจหาสารเสพติดในเรือนจำควรค้นหาวัฏกรรม หรือแนวทางการตรวจค้นผู้ต้องขัง สารเสพติด นอกเหนือจากวิธีการตรวจแบบจุดจุ่มในปัจจุบัน และกำหนดกลยุทธ์ที่ชัดเจนเพื่อขับเคลื่อนสู่ การปฏิบัติ

2) ปัญหาสารเคมีปนเปื้อนจากกระบวนการบำบัดน้ำเสีย ครอบคลุมความแม่นยำของผลการทดสอบ ซึ่งทางกลุ่มเล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้มีการศึกษาเทคโนโลยีการบำบัดน้ำเสีย ที่มีประสิทธิภาพ ค่าใช้จ่ายต่ำ และไม่ใช้สารเคมีร่วมในการบำบัด จากการศึกษาพบว่า เทคโนโลยีการบำบัดน้ำเสีย แบบ Nano Micro Bubble เป็นเทคโนโลยีบำบัดน้ำเสียโดยการเพิ่มออกซิเจนให้น้ำในระดับ Nano ด้วยหลักวิศวกรรมเชิงกล โดยไม่พึ่งพาสารเคมี ซึ่งเป็นผลดีต่อกระบวนการตรวจหาสารเสพติดในน้ำเสีย

3) ปัจจุบัน การจัดเก็บน้ำเสียเป็นแยกแยะ ไม่ได้แยกถึงระดับเรือนนอน ทำให้การตรวจคัดกรอง สารเสพติดจากน้ำเสียมีลักษณะกว้างในการหาจุดเป้าหมาย ถ้าหากน้ำเสีย สามารถแยกได้ระดับเรือนนอน การค้นหากลุ่มเป้าหมายจะแคบลง ยิ่งช่วยลดเวลา และค่าใช้จ่ายในการตรวจหาเชิงลึก

บรรณานุกรม

กรมราชทัณฑ์. (2559). **มาตรฐานองค์การสหประชาชาติว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง**. Penal Reform International. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.

ธีรภัทร วงษาซ้าย, พิพัฒน์ ไทยอารี. (ม.ป.ป.). **แนวทางการจุดจุ่มตรวจค้นเรือนและทัณฑสถานของ ส่วนปฏิบัติการพิเศษ กรมราชทัณฑ์ กรณีศึกษา ผู้ต้องขังล้นคุก**. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.

ประมุข อุณหเลขกะ. (2559). **การวิจัยเชิงบูรณาการการจัดการคุณภาพน้ำในคลองพระพิมลราชา เพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชน ตลาดน้ำไทรน้อย อำเภอไทรน้อย**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.

คณะผู้จัดทำ

นายสุรพล ชามาตย์	รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
นายอุดมชัย โลหนุต์	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้อำนวยการสำนักปราบปรามยาเสพติด
นางสาวณอมศรี สิทธิเดช	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กรรมการผู้จัดการ
ร้อยตำรวจโท จอมจินต์ ปรีชาวิบูลย์	บริษัท คิว เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด ฝ่ายฝึกอบรมนักบิน ฝ่ายพัฒนาทรัพยากรการบิน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยเอก ธนู ทดแทนคุณ	บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) คณบดีคณะศิลปศาสตร์
นายนภดล เกร็ฤกษ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ กรรมการร่างกฎหมายประจำ
นางสาวนภัสวรรณ สันติสุข	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้อำนวยการกองบังคับคดีล้มละลาย 3
นายนรินทร์ ประทวนชัย	กรมบังคับคดี ผู้อำนวยการสำนักจัดการที่ดินป่าไม้
พันเอก บุรวัจน์ คุปต์กาญจนากุล	กรมป่าไม้ ตุลาการพระธรรมนูญรองหัวหน้าสำนักงาน
พันตำรวจเอก รัชพงษ์ เตี้ยสุด	ศาลมณฑลทหาร สำนักตุลาการทหาร กรมพระธรรมนูญ
นางวีณา ชนลักษณ์ดาว	รองผู้บังคับการตรวจคนเข้าเมือง 3 สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษา ศาลฎีกา สำนักงานศาลยุติธรรม